

Conclusies

- het besluit van de Commissie van 14 april 2014 tot vaststelling dat krachtens artikel 236 juncto artikel 220, lid 2, sub b, van het communautair douanewetboek [verordening (EEG) nr. 2913/92] tot kwijtschelding van rechten bij invoer mag worden overgegaan en dat voor een ander bedrag in een bepaald geval (dossier REM 02/2013) niet tot kwijtschelding van rechten bij invoer mag worden overgegaan, gedeeltelijk nietig verklaren voor zover daarbij ten onrechte geen kwijtschelding van rechten bij invoer is verleend, en
- de verwerende instelling verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht op behoorlijk bestuur wat betreft artikel 872 bis van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1)
 - Gesteld wordt dat in een procedure als de kwijtscheldingsprocedure, waarin de Commissie alle aanvullende informatie kan vragen die zij noodzakelijk acht en een afwijzend besluit dient te motiveren, artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zich verzet tegen een besluit waarbij de afwijzing op andere gronden is gebaseerd dan die welke de Commissie eerder heeft genoemd.
2. Tweede middel: schending van artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1)
 - Volgens het Koninkrijk Spanje is voldaan aan de voorwaarden die in vaste rechtspraak zijn ontwikkeld en ten grondslag liggen aan een groot aantal besluiten van de Commissie waarbij in het verleden in de tonijnsector kwijtschelding is verleend. Meer in het bijzonder is sprake van complexe regelgeving, geen onjuiste weergave van de feiten door de exporteur, op juiste informatie gebaseerde verschillende interpretaties van de regelgeving, gedeeltelijke aansprakelijkheid van de Commissie en de omstandigheid dat de bevoegde autoriteiten steeds dezelfde vergissing hebben gemaakt en de regelgeving nooit juist hebben toegepast.

Beroep ingesteld op 25 juni 2014 — Ibercaja Banco e.a./Commissie

(Zaak T-471/14)

(2014/C 261/73)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Ibercaja Banco, SA (Zaragoza, Spanje), Banco Grupo Cajates SA (Zaragoza) en Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spanje) (vertegenwoordigers: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en A. Lamadrid de Pablo, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover het pakket maatregelen dat volgens dat besluit de „Spaanse belasting-leaseregeling” vormt, daarin wordt aangemerkt als nieuwe en met de interne markt onverenigbare staatssteun;
- subsidiair, de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, waarin de investeerders van de economische samenwerkingsverbanden (ESV's) worden genoemd als begunstigden van de vermeende steun en als enige adressaten van het bevel tot terugvordering;

- subsidiair, artikel 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover daarin terugvordering van de vermeende steun wordt gelast;
- artikel 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover daarin uitspraak wordt gedaan over de rechtmatigheid van de particuliere overeenkomsten tussen de investeerders en andere entiteiten, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke reeds zijn aangevoerd in zaak T-700/13, Bankia/Commissie.

Beroep ingesteld op 25 juni 2014 — Joyería Tous/Commissie

(Zaak T-472/14)

(2014/C 261/74)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Joyería Tous, SA (Lleida, Spanje) (vertegenwoordigers: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en A. Lamadrid de Pablo, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover het pakket maatregelen dat volgens dat besluit de „Spaanse belasting-leaseregeling” vormt, daarin wordt aangemerkt als nieuwe en met de interne markt onverenigbare staatssteun;
- subsidiair, de artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, waarin de investeerders van de economische samenwerkingsverbanden (ESV's) worden genoemd als begunstigden van de vermeende steun en als enige adressaten van het bevel tot terugvordering;
- subsidiair, artikel 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover daarin terugvordering van de vermeende steun wordt gelast;
- artikel 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover daarin uitspraak wordt gedaan over de rechtmatigheid van de particuliere overeenkomsten tussen de investeerders en andere entiteiten, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke reeds zijn aangevoerd in zaak T-700/13, Bankia/Commissie.

Beroep ingesteld op 25 juni 2014 — Corporación Alimentaria Guissona en Naviera Muriola/Commissie

(Zaak T-473/14)

(2014/C 261/75)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Corporación Alimentaria Guissona, SA (Lleida, Spanje) en Naviera Muriola, AIE (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero en A. Lamadrid de Pablo, advocaten)